

na olajšanje potroškov, ki jih ima predlagateljčin mož po svojem stanu kot kovač v zakonu z njo (§ 1218 o. d. z.).

V revizijskem rekurzu se je sklicevala Marija N. na prvosodne razloge in poudarjala zlasti, da od matere, ki jej, idoč, od hiše, noče izplačati nikake dote, ne more pričakovati, da bo gospodinjala tako, da bo po njeni smrti še kaj dobila, temveč bo skoro gotovo za živa na kakršenkoli način ukrenila, da ji po materi ničesar več ne pripade. —

C. kr. vrhovno sodišče pa je s sklepom z dne 1. februarja 1910, opr. št. R VI 48/10-1 revizijski rekurz zavrnilo, ker je po rekurnem sodišču določena dota materini imovini povsem primerna, in se materi brez nevarnosti za njeno gospodarsko stališče ne more naložiti višja dajatev; v revizijskem rekurzu zastopano mnenje prvega sodnika, da je pri določitvi dote upoštevati istočasno preračunjeni nujni del, nima v zakonu nikake opore, ker § 1220 o. d. z. govori le o doti, imovinskim razmeram roditeljev primerni, in v §-u 1221 se celo odreja, da pri ovedbah imovine ni strogo preiskovati imovinskega stanja roditeljev, iz česar izhaja, da se pri določitvi dotacijske dolžnosti ni mislilo na nujni del.

R.

Književna poročila.

Zbirka avstrijskih zakonov v slovenskem jeziku. VI. zvezek. Predpisi o izvenspornem postopanju itd. Uredil dr. E. Volčič. — Ta zvezek se začne te dni razpošiljati.

Zbirka avstrijskih zakonov v slovenskem jeziku. VII. zvezek. Ta zvezek obsega: državne osnovne zakone in druge ustavne in upravne zakone z odločbami najvišjih sodnih dvorov, ter spremenjene deželne rede in deželne volilne rede. Zbral in uredil Štefan Lapajne, c. kr. okrajni glavar v p. v Ljubljani.

Taka zbirka državnih osnovnih in drugih ustavnih in upravnih zakonov, ministrskih naredeb ter judikatov najvišjih sodnih dvorov poleg deželnih redov in deželnih volilnih redov je bila čim dalje potrebnejša in sicer ne samo za pravnike, osobito za upravna in avtonomna oblastva ampak tudi splošno za vse one kroge, ki stoje v političnem življenju in se bavijo z upravnim pravom.

Posebno pa bode ta zbirka tudi dobro došla cerkvenim oblastvom in županstvom, kajti ta zbirka vsebuje tudi interkonfesionalni zakon iz leta 1868., zakon o uredbi vnanjih pravnih razmer katoliške cerkve iz leta 1874., zakon o uredbi prispevkov za katoliško bogočastje iz leta 1874., zakon o priznanju verskih družb iz leta 1874., in deželni konkurenčni zakon za vzdrževanje katoliških cerkva in duhovniških poslopij. Obsega pa tudi ta zbirka domovinska zakona iz leta 1863. in 1896., kakor tudi volilne rede za deželne zборе slovenskih pokrajin. V tej zbirki pa je končno zbranih nad 600 judikatov vrhovnih sodišč v najvažnejših in spornih slučajih upravne ali sodnijske prakse.

Knjiga ima isto priročno obliko, kakor dosedaj od »Pravnika« izdane zbirke zakonov, obsega 30 pol, ter stane vezana 6 K. Dobi se pri društvu »Pravnik« in v knjigotržnicah.

Alfred Amschl: Sichernde Massnahmen nach dem deutschen und oesterreichischen Strafgesetzentwurf. Separatabdruck aus dem Archiv für Rechts- und Wirtschaftsphilosophie (III. B., Aprilheft 1910), Berlin und Leipzig.

Redki so glasovi, ki izražajo mnenje o avstrijskih kazenskih predosnutkih, celo redki iz vrst takih praktikov, ki poznajo avstrijsko kazensko pravosodje do mozga. Zato pač ni neumestno, ako se naznani gori navedena razprava, potekla iz peresa eminentnega praktika bogatih izkustev, ki pa zavzema tudi med avstrijskimi in kazenskopravnimi znanstveniki eno izmed prvih mest. — Zanimivo poglavje o zavarstvenih sredstvih daje pisatelju predvsem priliko, da podá nekaj krepkih misli glede splošnega značaja avstrijskega in nemškega načrta. Pisatelj je mnenja, da bi bilo prav, ako bi politično in kulturno sorodni državi Avstrija in Nemčija kolikor možno soglašali v kazenskem zakonodajstvu. Toda pri nas vendar le prevladuje v kazenskem pravosodju milejši duh, skoraj sentimentalnost, ki se kar nič ne ujema z nemško strogostjo. Torej tudi ni čuda, da gresta načrta zelo vsaksebi. To pa še posebno, ker je nemški načrt delo praktikov, avstrijski pa delo — teoretikov. Od todi prihaja, da se nemški načrt oprijema načela osvete, kar se še najbolj sklada z ljudskim naziranjem o pomenu kazni, naš pa se bliža ideji smotrenosti, dasi je tudi mnogo elementov osvetne teorije sprejel, n. pr. pri določbah o poskusu. Torej na obeh straneh kompromis med obema kriminalističnima šolama. S tem se pisatelj popolnoma strinja in prepričevalno pobija nazor Birkmayerjev, češ, vsaka sprava med obema šolama je nemožna. Izvršitev kazni nima z vzgojo kakor tako nič opravka. Niti izvršitve kazni, niti pomanjkanja skrbstva za kaznjence ne more zadeti odgovornost za — povratek k zločinu. Število povračljivih hudodelcev naj se zmanjša; za to pa treba takih zavarstvenih odredbe, ki zabranjajo kršitev zakona. Seveda bi zavodi za nekako nadomestno vzgojo kakor zavarstveno sredstvo veljali ogromnega denarja, ali brez njih je vsako zavarstvo in skrbstvo površno delo brez smotra. Sentimentalno kokežiranje z mladostniki ne hasne dosti prida. Ugovor, da zavarstvene odredbe pravzaprav niti ne spadajo v kazenski zakon, je sicer upravičen, ali s

stališča praktika velja, da tu gre le za vprašanje etikete. Ljudstvu je vse eno, ali ga varuje pred zločinci ali zločini sodišče ali uprava, glavno je, da ga sploh kdo varuje. Koncem kritične premotritve vseh posameznih določb zavarstvenih sredstev po obeh načrtih izreka pisatelj željo: Sicer ni upanja, da postane naš predosnutek zakon, ali stvar je prišla v tir, zato naj bi se že začelo z ustanavljanjem takih zavodov, katerim se bo moglo nekoč poveriti zavarstvo pred zločini, — inace ostane ideja le na papirju!

Dr. M. D.

Razne vesti.

V Ljubljani, dne 15. maja 1910.

— (Kronika društva »Pravnika«.) Dne 16. pr. m. je društvo priredilo predavanje v tukajšnji porotni dvorani, in sicer je poročal g. deželno-sodni svetnik Fr. Milčinski »iz delovanja mladinskega sodnika«. Vsebina tega poročila je že priobčena v zadnji št. »Slov. Pravnika« ter je tudi izšla v posebnem ponatisku. Posnetke predavanja v daljšem ali krajšem obsegu so objavili slovenski listi. V dobesednem prevodu pa je predavanje priobčila uradna »Laibacher Zeitung« in firma Kleinmayer & Bamberg je ob svojih stroških priredila še posebno izdajo tega prevoda. Vse to samo ob sebi dokazuje, kako izvrstno in zanimivo gradivo je gospod svetnik Milčinski podal javnosti. Predavanje samo je bilo tudi po obliki dovršeno in zbrano poslušalstvo, pravniki in nepravniki, tudi mnogo dam, sledilo mu je poldrugo uro z napeto pazljivostjo. Društveni predsednik g. dr. Majaron je ob ponavljajočem se ploskanju izrazil g. predavatelju srčno zahvalo. — Dne 20. pr. m. je imel društveni odbor svojo sejo. Poročal je predsednik g. dr. Majaron o svojih avdijencah pri prevzvišenih gospodih justičnem ministru in predsedniku višjega deželnega sodišča v Gradcu zaradi šestmesečnega dopusta, ki naj bi se dovolil g. sod. predstojniku Regally-ju, da zamore dovršiti novo slovensko izdajo obč. drž. zakonika. Dovoljenje se je zagotovilo in je odbor vzel to z veseljem na znanje. Odbor je sklenil izdati poročilo g. Milčinskega »iz delovanja mladinskega sodnika« v posebnem ponatisku. Nadalje je sklenil, načeloma sprejeti ponudbo g. fin. komisarja V. Žuna v Logatcu, da priredi za društveno zbirko zakon o direktnih personalnih davkih. V isti seji je odbor pretresal terminologična vprašanja glede na konkretno predlogo. — Dne 22. pr. m. je prišel v društvo »Pravnik« predavat g. okr. sodnjak dr. Metod Dolenc iz Gradca. V ta namen se je skorajda napolnila ob 6. uri zvečer razpravna dvorana dež. sodišča. Društveni predsednik je g. okr. sodnika predstavil s toplimi besedami in ga osobito pozdravljaj kakor neumornega raziskovalca na pravoznanstvenem polju in pospeševalca »Pravnikovih« strokovnih teženj. Gosp. dr. Dolenc je potem predaval o predmetu: »Lajik